

כפר הנשיא

דברי הכפר

נשיא פוריות תשי"ח :

"תא'חות ורשעה"

1958 - 3 - 0

מס. 49

י"ד אדר ה'תשי"ח

! טוב

לבת-שבע ולמרקי,

להולדת פלוא,

ברכות

עם גמר שנה מאז בואם של ראשוני ההשלמה אלינו, נפגה לרגע את מבטינו אחורה. נזכור שבשנה זו השתנה דבר-מה באופן **יסודי**. עד לאותו יום, במרץ 1957, הרגשנו בבדידות מסויימת. אמנם, החברה שלנו גלתה בשנים האחרונות מידה רבה מאד של יציבות, אך מבחינה מספרית היא עמדה במקום, עם כל הנובע מזה. רבות לחמנו על קבוצה שתשלים אותנו, רבות וסרות, ולזמן-מה גם ללא הצלחה. והנה - ולא ללא מאמצים מצדם - הוחלט שגרעין הנונים מאנגליה יבוא אלינו.

מאז השתנה משהו בהווי של כפר הנשיא. הקבוצה המשלימה, שמספרה עם בואה למשק היה קטן, קבלה תזכורת מהתנועה, והיום אין לנו עוד לחשוש שלא נוכל לקלוט חברים צעירים נוספים. אם כי שנה איננה עדיין תקופה ארוכה, וקשה לסכם, הרי בכל זאת נראה שהקליטה והמזיגה היו מוצלחות. הרגשת החברים החדשים - ובחור כאלה התקבלו מיד עם בואם אלינו - היא שמצאו בית; ואילו החברים הותיקים יותר מדגישים שקלטו גוף אשרי עזור במשימת בנין ישובינו הקיבוצי, ביצורו וחזקתו. אין לראות גם סנף פסוק באותם החברים הנמצאים כאן היום. הפכנו בשנה זאת לישוב קולט עליה, וחידושנו וגם חיזקנו את קשרינו עם תנו-עתנו בחוץ לארץ.

נקווה שאלם שעוד יבואו אלינו ייקלטו גם הם בהצלחה, ושבתרוצת הזמן נק-לוט גם קבוצות נוספות אשר תגוונה את הרכב חברתינו. עם תום שנה זו נאחל לעצמינו, חדשים כוותיקים, המשיך עליה, המשיך גידול והמשך התפתחות !

נחמיה.

+++++

ההשלמה במספרים.

בתקופת היותם אצלינו הגיעו החברים למשק לפי הפירוט דלהלן :

מקום	חברים	מועמדים	ס"ה	הערות
1. מעין צבי	13	1	14	
2. שונים	-	4	4	חברי גרעין ה' לשעבר ובודדים שהצטרפו בעקבות ההשלמה.
3. עליה ישירה	8	2	10	
4. עליה פנימית	כהנה וכהנה בדרך !			ילד אחד נולד בינתיים למזל טוב !
ס"ה : 21 7 28				

מחברים אלו עזבו אותנו :

1. מיוצאי מעין צבי : 1
2. מהעולים החדשים : 1

ס"ה : 2 2

נשארו : 26

$$\text{יחס ההשלמה לאוכלוסייה (המבוגרת)} : \frac{26}{145} = 18\%$$

.....

חברי גרעין ה' שמתכוונים להצטרף למשק בקרוב :
(לפי הנתונים אשר בידינו על יסוד מכתבי הקשר)

חברים : 32
מועמדים : 3

ס"ה : 35

מטע : הובאה הצעה להתעניין בהקמת בית חרושת לשימורים כסביבה (עיבוד הפרי, ייבוש וכיבוש). סוכם בינתיים לא להתחייב לשום דבר אבל להשתתף בדיונים כמשקיפים ולעמוד בקשר עם המבצעים.

טיול לאילת : דנו להצעת ועדת התרבות לקיים טיול לאילת כדוגמת אשתקד, ולהשתמש בוולוו. הציעו שהמשק יקח על עצמו את חצי ההוצאות ושמשותפי הטיול ישאו ביתר, בהתחשב שישלמו רק את ההוצאות הישירות. ההצעה התקבלה.

שרות שזה בבית היציקה : הוצע, על ידי הנהלת המפעל, שמיק א. יעשה את שרות השדה במקום מיכאל כ.. לאחר דיון סוכם לא להחליט כעניין עד שידעו איזה חבר, מעובדי המפעל, יועמד לרשות סדרן העבודה, במקום ראובן ג.

סגירת המרפסת בקברצת "צבי" : יש צורך לסגור את המרפסת בבית של קבוצת "צבי", כדוגמת הסגירה בבית "אריה". באם נבצע את הסגירה בעץ, שרובו נמצא בבית, תרד ההוצאה הכספית, במיוחד שהיא תוכל להיבצע על ידי חברי הנגריה, בו בזמן שסגירה מבלוקים יצטרכו למסור לאנשי חוץ. הוחלט לסגור עם עץ.

סידור חודש למסירות שבתות : לפי ההצעה ימסור כל חבר $\frac{1}{2}$ י"ע לחודש במקום הסידור הקיים של מסירת 5 שבתות בשנה. אחרי דיון ושיחת חברים בנדון, הוצע להביא את זה לאסיפה להחלטה עקרונית, לגמור כל הערעורים ולהתחיל בביצוע - האסיפה קבלה הצעה זו וסידור זה נכנס כבר לתוקפו.

בקשתו של מיכאל כ. להביא את אמר למשק : אחר פנייתו של מיכאל כ. להביא את אמו, בת 76 לאי"ט, למשק מאחר שהיא רוצה להצטרף לבנה. הוא הסביר שפצב בריאותה ירודה ושתצטרך טיפול מסוים. הוחלט שהיא תבא רק בעוד ששה חודשים, על מנת להבטיח לה שיכון, ושעד אז מיכאל יוכל להשתחרר מעבודתו בחוץ.

בקשת רחל מגרעין "מגל-ערוז" : דנו בפנייתה של רחל, מגרעין מגל-ערוז, לבא למשק וגם להביא את אמה. המזכירות הציעה לקבל רק אותה ולא את האם, בהתחשב בעובדה שהמשק לא מביא הורים למקום עבור אנשים שאינם חברים, ומוכנים לעזור לה בכסף.

גידול בקר לבשר : סימון פנה למזכירות בבקשה לאשר את הכשרתו לענף גידול בקר לבשר. סוכם, בדיון ראשון, שיש לצאת מההנחה שענף זה צריך לקום במשקיניו, וקבלנו את העובדה שסימון יהיה אחד העובדים בענף. בינתיים הוסל על מרכז המשק לברר את צורת ותקופת הכשרתו.

שליחתו של מיכאל ד. : היות ומיכאל ד. יוכל לצאת לשליחותו לאוסטרליה כבר בסוף חודש מרץ הבא, התקיים דיון בעניין החלפתו כתפס סידרי, גם לפני וגם בחוץ. יש גם צורך בהחלפתה של בטי במרפאת השניים, וסוכם שג'נס תתחיל בהקדם בהכשרתה.

שליחתו של אדם ב"ח : התנועה פנתה בדרישה שאדם בן חנוך ישהה באר"ב תקופה של שנתיים ולא שנה וחצי, כפי שהוחלט באסיפה. אחרי דיון והתייעצות עם סגל המורים וועדת בית הספר הוברר שהוא צריך להתחיל בהוראה רק בספטמבר 1960, ולכן נזכר, מבחינה זו, להיענות לבקשת התנועה. סוכם להביא את ההצעה לאסיפה לאישור. - האסיפה אישרה את הארכת תקופת שליחותו לשנתיים.

ישיבת מרכז האיחוד : לפי בקשתו של שלום, הנציג שבדרך כלל משתתף, הוחלט לשגר הפעם את אריק.

בריכת שחייה : קבלנו את תוכנית העבודה ואפשר להתחיל הביצוע. כדי לגמור את השלב הראשון, ולהפעיל את הבריכה, דרושים - 20.000 ל"י, (חפירה ויציקה - 15.000, אינסטלציה - 5.000) - הובטח לנו סכום של 12.000 ל"י ויש הצעה להשתמש בכספי הפיצויים האישיים לממן את היתרה. אחרי דיון סוכם לאשר הצעה זו ולגשת להקמת בריכת השחייה בהקדם.

.....

לחברתינו ח ד ר ה ,

עם עלייתה ,

ברכות להיקלסרת מהירה !

מאז הופעת עלונינו האחרון, וכמו שבוסס בו, חולקו מקלטי רדיו, שמונה במספר, על ידי ועדה החברה, לאלה מבין חברינו שטרם זכו לכלי זה. בזה אנו כמעט מגיעים לפתרון בעיה זו, שאמנם לא חיונית אבל מאד עוזרת להנעים את הזמן החופשי בערבים.

לאחר תקופה לבדיקת ההוצאות בשנים האחרונות נכנס לתוקפו הסידור המוצע לחבילות דואר, ולהבא על החבר בעצמו לפדות אותן, לאחר שהועמד לרשותו, נוסף לדמי החופש הרגילים, סכום של 5 ל"י. הסידור הוא שעם קבלת ההודעה מהדואר הוא יזמין את הכסף הדרוש מקופת הבית, ויפדה את החבילה בעצמו. סכום הכסף הדרוש, בתוספת של 150 פרוטה, רשום בעבר השני של ההודעה מהדואר, בשורה האחרונה של החותמת של המכס.

הכנות ביתנו לחג העשור.

כמו שידוע לחברים קבלנו הקצבה ממשרד העבודה לעבודות ושיפורים כלליים בנוף של המשק. עבודה זו נמשכת כבר כמה שבועות ואנו הצלחנו לנסוע שדרה כפולה של קזוארינות בשני צדי הכביש, מדיר הצאן עד למקלחת; במדרון הקיצוני, ממול המפעל ועד לצריפון של גינת הנוי, שתלנו חורשת איקליפטוסים ואורנים, ומלאנו את החצר בקזוארינות שנסעו לפני שנה; את שטח הבור מול הרפת, מתחת לאיקליפטוסים הקיימים, מלאנו גם כן באותו זן עצים, כך שיתקבל גוש אחד של עצים. נסענו גם שדרות כפולות בין שני הלולים הגדולים, בכוונה לשמור על הנקיון ושבמשך הזמן יצילו על הלולים. חוץ מזה קיימות עכשיו שדרות ברושים בין מכון החשמל למסגריה, אבל האדמה כל כך רוויה סולר שאני חושש לעצים האלה. גסייתי את ידי בשתילת יחורי צפצפות, כשני שדרות לצדי המפעל, ואני מק-וה שהם ישתרשו. הנטיעה האחרונה היא חורשת איקליפטוסים, בת 5000 עץ, בין המפעל ודיר הצאן, בצד השני של תעלת הניקוז הקטנה, המובילה לתעלה הגדולה על יד המפעל. בזה נסיים השנה את הנטיעות, כי אני מפחד שלא נשתלט על יותר, בהשקאות ובעידורים. כוונתי להתחיל מיד בעידורים ולהכין את כל העצים להש-קאה, ובזה לעצור את גידול העשבים, שחולטים כל כך בסביבתנו. אם נצליח לשמור על העצים ולתת להם תנאי גידול טובים, יש כל הסיכויים שתהיה לנו, בעוד כמה שנים, כניסה למשק וגושים גדולים ויפים של חורשות. בעתיד הקרוב הנני רוצה להתחיל לספל בעליה מהמקלחת לחצר האוכל, ומקווה לסדר את החלקה הזאת, שתדורש הרבה עבודה. הנני מבקש מחברים, ילדים ונוער, שיעזרו בהשגחה על הנטיעות. אני מתכוון באופן מיוחד לנהגים, טרקטוריסטים, עגלונים, רוכבי סוסים, וכו'.

איזק.

ברורות :

ועדת הק"ר.

אחת הוועדות אשר מעט מאד ידוע עליה ועל פעולותיה היא ועדת הקשר עם גרעין "מגל-עוז". כאן ניתן דו"ח קצר, בו ננסה להביא לפני החברה סקי-רה מאד קצרה ובכל זאת מסצה. מיד כשנבחרה הועדה, ניגשנו לפעולה, והקי-מונו קשרים אישיים טובים עם ועדת הקשר של הגרעין. הטיפול השוטף ממבטא בקיום יחסים חיים ותקינים בין הגרעין בעין גב, והקיבוץ. שטחי הפעולה הם, בדאגה לארגון ביקורים של חברינו בעין גב, ובקבלת שבתות משותפות - אם כי בזה לא הצלחנו כל כך בגלל קשיים טכניים - כגון קשיים בתחבורה בערב שבת. אנו משתדלים ככל האפשר ליצור הרגשה הדדית של שייכות והשתתפות במפעל אחד, שהוא הקיבוץ, הבית. יש זיקה טבעית בין חברי הגרעין שהיו לפני התגייסותם בחברת נוער "איתנים", לראות את ביתנו גם כביתם לעתיד, ואנו פועלים על מנת לחזק ולעודד את הזיקה הזאת. חברי הגרעין ערים מאד ומעוניינים לדעת על הנעשה גם במשק וגם בחברה. נענינו לבקשת חברי הגרעין לאספקה קטנה של מצרכים מסויימים, וכעת אנו מספלים בתקציב חודשי של אספקה לגרעין, אני רוצה לציין לשבח את הפעילות הנמרצת אשר מגלים גם חברי הועדה בעין גב, המבקרים אצלנו בכל יום ג', על חשבון השבת שלהם, וגם חברי הקיבוץ המשתתפים בפעולות השונות, מתוך הכרה מלאה שרק על ידי טיפוח רציני ומסור ניתן להדק את הקשרים האמיתיים בין

המשק ובין חיילינו שם.
נמצאים כרגע במשק ארבעה חברים של הגרעין, ובכבוד חדשים מספר תצטרפנה אליהם כל הבנות; הבנים ימשיכו באימון מתקדם, ואז יתאחד כל הגרעין לסיים את תקופת של"ת, פה בבית. שומה עלינו, להגביר את רגש ההזדיות וההכרה בשותפות למפעל. ברצון טוב, הבנה למצב ולצרכים של כולנו, גם פה וגם אצל הגרעין, נוכל לבנות של יסוד בריא, ואנו מאמינים שיסוד כזה ישנו, ולא נחסוך במאמצים לאפץ את החיילים הרואים בנו את כתובתם העתידה.

מאיר ר.

מהנשמע בגרעין בעין גב

ברצוני לסקור בקצרה את הנעשה בגרעינינו בתקופה האחרונה (בהיותינו בעין גב).

זה עתה סיימנו תקופה ארוכה של שמירה, וקבלת יבולות על הגב והבטן, והגענו למשק בו אנו צריכים לעבוד. קשה להסתגל אך התגברנו על משבר זה ואף החלטנו לפעול לגיבוש הגרעין ולהידוק הקשרים עם המשק.

מה עשינו להידוק הקשרים ולגיבוש הגרעין?

א. פעולה ראשונה, המשתתפת כל הגרעין, זוהי הועדה ואסיפותיה.

נבחרה בוועדת קשר המונה ארבעה חברים. היא נבחרה מחוג מצומצם של חברים

ואז התגבשו סביבם חברים נוספים, ועתה מונים אנו כ-27 חבר (פרט ל4 או 5 הנמצאים במשק).

ב. האסיפה החליטה ליצור קופה ומיד בחרו בנן ובבת שיהוו את הגזברות

עד לסיום תקופתינו בעין גב. בסיום תקופה זו יוצאים הבנים לאימון מתקדם

והבנות לשל"ת. אדיה, שנבחר כגזבר, יהיה גם גזבר באימון המתקדם; ויננה

שנבחרה כגזברית תמשיך בתפקיד בזמן השל"ת.

ג. האסיפה בחרה בספקית, אסתר. היא מקבלת את ההספקה מהמשק ואחראית לכל

פריט (אמנם היא מעשנת, אך היא מרחמת על החברה, ומשתמשת רק 80 קופס-

אות לשבוע ולא 90, אחרת לא ישאר לחברה סיגריות).

ד. הועדה דועגת לחברים הנמצאים בקורסים ושולחים להם חבילות (הספקה,

בגנות, ממתקים, וכו').

אני רוצה עוד להוסיף, אך העט אינו רוצה לכתוב והנייר בורח, לכן אשאיר

את הנותר לעלון הבא.

אסתר מורי.

ה ט ה

=====

החברים נסעו לחזות כתחירות הכדורגל ישראל-וולס

ברמת גן. בגן רימון התווכחו הילדים ביניהם,

וכל אחד ואחד הכריז:

- אבא שלי נסע!

- גם אבא שלי!

אמרה קורי: אבא שלי לא נסע, הוא כבר יודע!

.....

צמיר, בן 2, מקבל סוכריה. אביו שאל אותו:

- אתה אוהב סוכריה?

- כן.

- מה עוד אתה אוהב?

- עוד סוכריה!

.....

שאלו את אחד משבט ה"בני":

- מה ההבדל בין תורה לתנ"ך?

- פשוט מאד, תורה לומדים בכיתה ב' ותנ"ך בכיתה ג'!

זה עתה גמרנו לנסוע 70 דונם (30 ד. תפוחים, 15 אפרסקים ו-25 אדסים), ובאביב נוסף עוד 20 ד. חבושים. בדרך כלל עברה הנסיעה החדשה ללא תקלות. אחרי גמר הנסיעות השנה יתחלק המסע כדלקמן :

תפוחים :	175 ד.
שזיפים :	17 "
אפרסקים :	15 "
אגסים :	17 "
חבושים :	33 "
חרובים :	38 "
זיתים :	30 "

ס"ה : 345 דונם.

מבחינת ציוד רכשנו השנה מרסס חדש שיביא לשינוי יסודי במהלך העבודה בריסוסים. עד עכשיו לא הספקנו לבצע עבודות אלו בזמנן עקב אי-התאמתו של המ-רסס הישן לתפקידו. הכלי החדש בנוי לפי עקרון חדש, הנקרא AIRBLAST, ובא במקום שיטת פיזור החומר ביד. פה נדחף החומר על ידי לחץ אוויר, ומביא בעקבותיו חסכון ניכר בימי עבודה.

בעתיד עלינו לרכוש עוד הרבה דברים, במיוחד בשטח אריזות הפרי. בכל השנים עבדנו בלי ציוד מיכני ובלי סככת אריזה מסודרת. עם הגדלת היבול, שלפי הערכתי-נו יגיע ל-100 טון, לעומת 14 טון אשתקד, יהיה צורך דחוף לסככת אריזה ואויה לשמה, שתהיה קשורה בבית קידור, ושתצטרך לעמוד בחצר המסק. זו אכן מתוכננת כבר, ולפי הערכה זהירה יעלו שני מבנים אלה מעל ל-100,000 ל"י, והמימון עבורם לא נראה כעת לעין. בגלל זה נכניס השנה רק שיפורים מינימליים בסככת הקיימת בתוך המסע. רוצים גם לרכוש מכונת מיון לתפוחים, תוצרת JANSSEN מהולנד, ונו-סף לזה חוקרים את השיטות החדשות באריזה (דיגוג, קרטונים, שקיות ניילון וכו') כדי לעמוד בהתחרות עם יתר היצרנים. ראוי לציין שאשתקד עברנו, עם סיכום יבו-לי המסע, על היבול המסוער וגם שהתמורה הכספית היתה גבוהה מהמקורה.

המסע שלנו הנו יוצא דופן באיזור, כזה שיש לו הרבה זנים של פרי, במקום הריכוז המקובל על זן פרי אחד, התפוח. הסיבה לכך נעוצה באדמות שלנו, שאינן מהמשובחות ביותר, עבור התפוחים, וראינו שיתר הזנים עולים יפה וגם מסוגלים להגיע להכנסה טובה. כדי להבטיח את טיב הקרקע, יודנו, בנסיעה החדשה, לעמק מנסורה ושתלנו בו כבר 75 דונם (60 ד. תפוחים ו-15 ד. אפרסקים). שם אמנם אנו נתקלים בבעיות שונות, בעיקר בזו שטרם הוכנס בו הרישות היסודי להשקאה. עם קבלת שני חברים נוספים שופר מצב העובדים והצוות מורכב כעת מתשעה חברים (כולל שלשה שכירים קבועים). מקווים להכנסתם של עוד שני חברים מתוך ההשלמה.

להלן נמסור כמה פרטים על המסע לפי הזנים השונים :

תפוחים : השנה תכנס החלקה "גן ב'" לפוריות, ואז יגיע השטח המניב ל-40 ד. יש לנו כל הזנים הסטנדרטיים באיזור ועדיין מוקדם לסכם מהי הכדאיות של כל זן וזן, בתנאים שלנו. החלפת שיטת ההשקאה, מהמסרה לגומות, הביא לשיפור ניכר בהתפתחות העצים, בעיקר במסע הצעיר. עד עתה משתמשים בשיטה זו במחצית השטח.

שזיפים : יש לנו זנים, בעיקר מהמוקדמים, שהגענו בהם ליבול של יותר מ-4 טון לדונם, וחושבים שגם השנה נשיג תוצאות דומות. הכנסנו גם, על שטח קטן, זנים אירופיים לנסיון, וגם פה עוד מוקדם מדי לסכם את התוצאות.

אפרסקים : הכנסנו זנים חדשים שיש להם, לפי הערכתנו, עתיד באיזור זה. מקווים, במידה שהשוק לא יוכל לקלוט את כל היבולים, שיהיו מתאימים לתעשיית השיטורים. הזנים המקובלים כיום באיזור, פריים קטן, לעומת זאת מצטיינים הזנים החדשים בגודל הפרי וביציבותם.

אגסים : שתלנו את הזנים המקובלים ושנה זו נקטוף את היבול הראשון. גם פה הכנסנו זן לנסיון. זן זה, KIEFER, הנו זן תעשייתי באר"ה ומצטיין ביבולים גבוהים. במידה שתעשיית השיטורים תתפתח בארץ יהיה עתיד גדול לזן זה.

חבושים : ראינו שהזנים שישנם ברשותינו מתפתחים יפה, ופריים מצטיין בסעמו ובגודלו, ואשתקד הניח גם הפדיון את הדעת. הגענו ל-5% מהשיווק הכללי הארצי בסוג פרי זה, ומצפים לגידול ניכר ביבולים. בדעתנו להגדיל את השטח, בנסיעות של השנה הבאה.

חרובים : החלקה מורכבת רק מעצים מהזן הקפריסאי. שתלנו אותם מורכבים. למרות שאחוז הקליטה של שתילי החרוב המורכב קטנה מאד, בכל זאת נקלטו השנה יותר מ-80 של השתילה (אשתקד נקלטו רק 4%). להישג זה הגענו עקב הטיפול הנכון וההשקאה בזמנה.

זיתים: עדיין לא ראינו יבולים מסחריים ואשתקד הוא הספיק רק כדי כי-
סוי התצרוכת הביתית בלבד - 1½ טון. הפרי גדול ולא חושבים שיהיה
קושי לשווקו.

הכאנו לפני המזכירות תוכנית-נסיעה לשנה הבאה (תשי"ט). לפי דעת עובדי
הענף יש מקום להרחבתו, והמלצנו על המשך הנסיעות, באופן זמני קבענו את ההגדלה
המוצעת ל-95 דונם (30 ד. תפוחים, 40 ד. חבושים ועוד 15 ד. שונם). בוויכוח
במזכירות היו הרבה חברים שבקשו לבחון פעם נוספת את התוכנית שלנו, הן מהצד
הכספי והן מהצד המקצועי. אין לי, באופן אישי, שום ספק שהמסע יכול להיות גורם
חשוב בתוכנית ההכנסות של המשק שלנו. לעומת זאת אין לי גם שום אשליות שהש-
נים הבאות יביאו לשינויים מהפכניים בפדיון הפרי, וכל המאמצים וההשקעה צרי-
כים להתרכז בהגדלת ושיפור רמת התוצרת, כדי שנוכל לעמוד בהתחרות.
לא מעט מעסיקה אותנו בעית תוצרת הלווי. עד עתה לא נעשה כלום, באיזור
שלנו, איזור גידול פרי גדול, וגדוע שיצטברו, בשנים הבאות, עודפי פרי רציניים.
בכל הבריורים שהיו לנו, בנידון זה, ראינו שרק על ידי השקעת סכומים גדולים
אפשר להגיע לפתרון בעיה זו. לדעתי מוכרח לקום מפעל לעיבוד עודפים אלו, ורצוי
לחקימו בדרום החולה, בהשתתפות המועצה האיזורית והמשקים.

זמי בן-צבי.

~~~~~

כרם :

בגמר הסיכום של אשתקד בדקנו בקפדנות כל זן וכדאיותו, וחיפשנו דרכים לשפר
את המצב, כדי שנוכל לקבל תמונה ברורה על הנעשה בענף ועל עבודתו.
מדלין : ראינו שזן זה גורם לנו הפסדים, אין לו יכול או מחיר ועם ההוצאה
הגדולה של י"ע הוא לא משתלם בכלל. הוחלט לחסלו ולהרכיבו מחדש בזן אחר.
מלכת הכרמים : אשתקד קבלנו פרי טוב, מהיפים באיזור, אבל לא היה יכול גבוה.
נוכחנו לדעת שזן זה, בשנים הראשונות, מניב יפה, אבל אחר כך יורד היבול
פלאים. סוכם, אחרי התיעצות עם יודעי דבר, לשנות את שיטת הזמירה. מאחר
שבשנים שאין יכול גבוה מוזרם "כח" העץ להגברתו, מסוגל הוא אחר כך להניב
יותר פרי, וזאת מסיגים על ידי שינוי בזמירה, שבעקבותיו מופנה ה"כח"
בחזרה לפרי, ולא לעץ, זה גורם אמנם ליותר עבודה בזמירה, היות וכל עץ מקבל
יותר טיפול, אבל סקורים שהתוצאות לא תאחרנה לבא. לפי כל הידיעות יש
סיכויים טובים שזן זה ישתלם.

ססלה : גם פה ראינו שהגידול לא משתלם, פרי טעים ויבול שבאופן יחסי לא קטן,
אך אין לו מחיר. החלטנו להרכיב גם כנות אלו בזן אחר.
מוסקט המבורגי : זן זה לא השתנה מקודמיו בזה שגם פה לא היה יכול. לאחר
שטמנו שכתקומות אחרים מקבלים תוצאות יותר טובות, עושים כעת את כל המא-
מצים להוציא יותר יכול. באת תקוותינו תתבדילה נצטרך להוציא מזה את
המסקנות ולהחליפו באחר, מוקדם יותר.

דגור : החלקה שהניכה כבר אשתקד נתנה פרי טוב ויפה ויש לזן זה סיכויים די
טובים. בכל זאת לא יכולנו לקבל תמונה ברורה מגובה היבול מאחר שהיפה לנו
כמו שהזכרנו כבר פעם, התחרות בלתי הגונה בזמן הבציר מצד חזירי הבר ו-
מהולכים על שטים. בכל זאת ראינו שהוא יכול להשתלם.
התפתחה גם החלקה שהרכבנו אותה, לפני שנה, בזן זה. הקליטה היתה מעודדת -
80% - אנו נמשיך בהרכבתו.

הימנטיקה : יש לנו רק 2 דונם לנסיון. זן זה נותן, כזכור, את פריו רק באוקטובר
ומחירו הטוב מוכסח. הגידול, מבחינה טכנית, טוב מאד אבל לדאבונינו גמר
גם פה חזירי הבר את הבציר לפנינו, עוד לפני שהספקנו להגיע לסטח. פה
מקום לציין שהשנים עלינו לנקוט באמצעים דרסטיים להגמל מפגע זה.
הרכבות : בכוונתנו להרכיב השנה 12 דונם נוספים מחלקות ה"ססלה" ו"מדלין"-
3 ד. להשלמת חלקת ה"הימנטיקה" ו-9 ד. עם זן חדש: "דבוקי". - החלטנו
להשתמש בזן האחרון, אחרי וויכוחים, אמנם מתבשל זן זה בתקופה בינונית,
כשיש די הרבה פרי בשוק, בכל זאת יש לו יכול גבוה ופרי שגם מתאים ליי-
ן או צימוקים.

אנו משתדלים להתגבר לאט לאט על השגיאות שעשינו בהתחלה, ועושים את כל
המאמצים שענף זה יצא מהטור ה"אדום".

לני רוז.

להלן קלטנו דו-שיח בין אסתר ה. לאביה :
- האם הסורים והמצרים עשו כבר שלום עם ישראל ?
- לא.
- הם כולם רעים ?
- יש בטח גם טובים ביניהם.
- אני חושבת שהם בטח עשו שלום עם ישראל, אבל
שכחו להגיד להם !

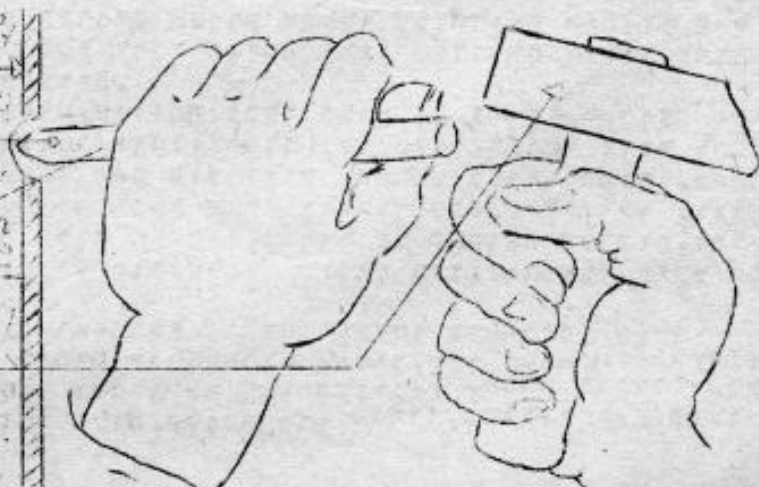
מחשבות פשוטות קשה וקל

לא רק בעברו לבית חדש, אלא גם בשיכון אשר החבר נמצא בו כבר זמן רב, עומד הוא לפני הבעיה, בזמן קבלת תמונה, צנצנת לפרחים וכו' וכו', איך "לחלות" את "הדבר" על הקיר.
לשעלה זאת עונה, במבנה עם קירות בטון או בלוקים, המכשיר שקוראים לו בלוץ-זית : "רולפלוג" (RAWLPLUG).
החבר האלמוני העומד לגשת לסדר "רולפלוג" כזה נתקל לעיתים קרובות בפחד, הנובע מאי-ידיעת אופן סידור ה"רולפלוג" הפסלי, ומסרת המאמר הזה היא להראות שכל חבר או חברה, כל נער ונערה מסוגלים לסדר "רולפלוג" כזה בלי ל"הרוס" את הקירות היפים.
1. מה היא מסרת ה"רולפלוג" ?

- מסרתו העיקרי לדקור מסמר או בורג לתוך הקיר. היות ודבר זה אינו אפשרי בקיר מבטון או בלוקים יש צורך :
א. לעשות חור בקיר.
ב. למלא את החור עם חומר שיפה לקבלת מסמר או בורג.
לתנאי הראשון עונה כל כלי שהוא ארוך ועגול, כגון חתיכה פלדה עגולה, מברג ישר ושבור וכד'.
לתנאי השני עונה חתיכת עץ - עץ רגיל ופשוט.
מתוך תשובות אלו מתברר איפה שאין שום צורך להשתמש בכלי מיוחד.
2. מה היא הדרך לעשות את החור בקיר ?
א. אח עומק החור קובעים לפי אורך המסמר או הבורג.
ב. יש צורך להתחיל בדפיקות קלות ביותר עד ששוכרים את שכבת הטיח, אחרי זה אפשר לדפוק בכל הכוח, ראה ציור :

תדבוק לעומק לאימתו עד שתשובור את שכבת הטיח.
תהפיק איזמיל ויצב לקיר.
השתמש במקור איזמיל כל החתיכת פלדה או בכזל הצקה.
כל פטיש טוב לעבודה הזאת.
תדבוק בדפיקות מהירות, קלות, וחזקות אחרי שעברת את שכבת הטיח.

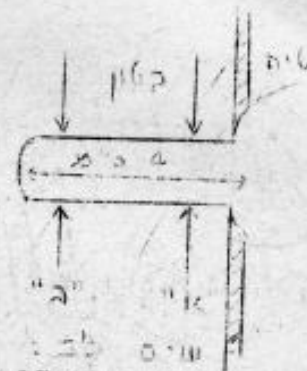
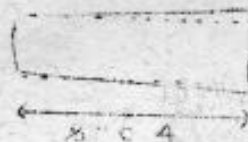
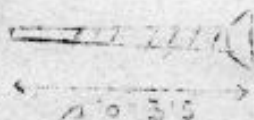

ג. אחרי שעשית את החור בעומק הדרוש לך, תקח חתיכת עץ קטנה, עם צורה המתאימה לחור, ובהתחשב בזה שהחתיכה תהיה קצת יותר רחבה מהחור, בעיקר בחלק אשר בולט כלפיך, לפי הדוגמה:

(ב) הכולקלוב צריך להיות

ארוגים לחור!

אורך הכולקלוב =
אורך החור

הכולקלוב בצד הימני צריך להיות כהיות יתרה בחב מהחור עמוק

החור במקרה זה
לא ייתר יתרה מבאקום א

ד. אחרי שהקצעת בסכין פשוט את חתיכת העץ לפי צורת החור, תדפוק אותו פשוט לתוך החור.

במקרה שחתיכת העץ יותר מדי גדולה, תחתוך את החלק הבולט מהקיר, סכין במקרה שהיא לא מספיק גדולה או שהיא "חופשית" בתוך הקיר, תוציא אותה ותכין חתיכת עץ אחרת, עד שתצליח. גם בעל מקצוע נוהג כך. ה. אחרי שהכנסת את חתיכת העץ לתוך החור בקיר, גמרת את כל הפעולה, ועליך רק להכריג את הבורג או לדקור את המסמר לתוך חתיכת העץ ואפשר כבר לתלות את ה"חפץ".

ו. במקרה וירדה חתיכת טיח יותר גדולה בהתחלת העבודה, אפשר לקבל, אצל החצרן או הבנאי, קצת גבס - אבקה שבערבבים עם קצת מים, ובעזרתו אתה יכול לתקן את האסון. גם במקרה ושנית את דאתך ואתה רוצה לעשות חור במקום אחר, אפשר תמיד לתקן את השגיאה עם קצת גבס. ז. זכור תמיד שלא צריכים להיות גבר או גיבור כדי לעשות חור קטן בקיר, בקוטר של 1 סנטימטר ובעומק של 5 ס"מ. הכלים שאתה צריך הם:

1. פטיש (לא כבד).
2. חתיכת ברזל או פלדה, שתמצא בכל פינה במשק (יותר טוב אם מחודדת).
3. סכין חד.
4. חתיכת עץ קטנה.

גבריאלי

מתוך סידרת "עשה בעצמך" (3)

.....

מצקלון הזכרונות .

הימים ימי סתיו 1947 - אנו כעת כבר כמעט שנה בכפר בלוס ונחשבים כבר קצת כוותיקים. עברנו בינתיים אימונים בנשק הקל וכנראה רואים בנו חיילים מושלמים. המצב בארץ מתחמך, וזה בעקב הביקור של הועדה המיוחדת של או"ם לענייני פלשתינה (שגם בסוף דיוניה תמליץ על חלוקת הארץ לשני איזורים), וחוששים למהומות ולפלישה של ערבים, אוהדי המופתי לשעבר, ממדינות השכנות, סוריה ולבנון. ביישוב מתכוננים, עד כמה שאפשר, להקדים תרופה לתקלה, והוחלט, לאור ידיעות שנמסרו מסוכ-נים שלנו שם, לשלוח תגבורת של מגינים לישובים העבריים הנידחים בגבולות הארץ. במיוחד היה מצב יהודי צפת גרוע, הערבים לא רק ששלטו על הרובע היהודי מכל הצדדים, הם גם שלטו שלטון מוחלט בכל דרכי הגישה והיו מסוגלים לצפות, ממורדות הר כנען, על הסתרחש ברחובות היהודיים.

לאור כל זה הוחלט לצרף לתגבורת, שגויסה בכפר בלוס, את ג'וני לקבוצה של מתולה (שכללה בין היתר גם את הנוסר יוחנן הקלר), בו בזמן שמוסי צורף לתגבורת הצפתית, בהציעם לשם גשאל ע"י המא"ז האם הוא יודע להשתמש ב"כלי הקצר". מאחר שמוסי התוודה שאפילו לא יודע מה זה "כלי קצר", אמר לו שכעצם אין לו צורך בנשק חם, היות ומקום עמדתו תהיה בבית האחרון בגבול עם השכונה הערבית, וכל חקירת תוכל רק להיגמר בקרב פנים אל פנים. לאחר מילים מעודדות אלן קיבל חגר מוסי מקל!

מה יש לדבר, גיבורינו עבר כמה ימים לא נוחים בעמדתו, כשמשכיבו כוללם יחדיו כערבים, מזכרים רק ערבית ומבלי שיהיה לו אפשרות להכיר, לפי צווי הפנים, אויב לאוהד. למזלינו, או יותר נכון למזלו, לא באו העניינים החורתי ידיים והכל עבר בשלום ובשקט, וכולם חזרו לכפר בלוס, עסורי זרי צחון, כמגיני צפת הנצורה.

גם בשנה הזאת, ובאופן מיוחד בעונה הנוכחית, נגרם נזק רב לגינות הנוי שלנו על ידי בעל חיים, קצת משונה בצורתו, הנקרא חולד (בשם הלטיני : SPALAX TYPHLUS), ואשר שייך למשפחת החלדניים. יצור זה אין להחליפו עם החפרפרת (TALPA EUROPEAE), היות ופרט לחיים במחילות מתחת לקרקע אין לשני-הם דבר משותף.

החולר נמצא בכל חלקי הארץ, חוץ מבחולות (מחילותיו לא מחזיקות מעמד בחול). את מקום מציאתו אפשר להכיר לפי תולדות העפר שהוא מעלה על פני האדמה, בחפרו לו את מחילתו, שבה שוכן כמעט תמיד ורק לעיתים רחוקות הוא יוצא ממנה בלילה. תחת תולדות העפר נמצאים חדרי איורור, חדר הוולדות וגם מחסני המזון. המבנה המיוחד של גופו מסגל אותו לחיי מחתרת. לאזונו אין אפר-כסת וגם זנב חסר לו. ראשו, המשמש לחפירה ולהעלעת הקרקע, שטוח ומחודד כמעדן ואפו מכוסה עור קרני. אדמה קשה הוא חופר בחותכותתיו הגדולות. שיניו אלו ששתשפות זמנט חזק, אך הן מוסיפות לצמוח כל ימי חייו, ולכן הן אינן קטנות. כדי שתאדמה לא תכנס לבית הכליעה, ישנה בפה כעין מחיצה, העשויה מקיפולי העור של זריות הפה והמחלקת אותה לשני מדורים: קדמי ואחורי. בזמן כריסום האדמה המחיצה סגורה ורק בזמן בליעת המזון היא נפתחת.

החפרפרת נבדלת מן החולד בזה שהיא משתמשת רק ברגלים לחפירה. יש לה אף ארוך, כמו לעכבר, וגם זנב. מבנה הראש לגמרי שונה מראש החולד (ראה ציור). החפרפרת, גם לפי השם הלטיני שלה, לא מצויה באזור שלנו. חשוב לדעת שהיא ניזונה מאכילת חרקים ומזיקים דומים בו בזמן שהחולד ניזון רק מאכילת בצלים, שרשים, פקעות וכד'. בזה נהפך החולד למגיפה רצינית, בעיקר לגינות הנוי שלנו, היות ודווקא בצלים ופקעות עולים הרבה כסף, באופן יחסי ליתר הצמחים. יש חכרה איפה להשמיד אותו בכל מחיר. אבל דבר זה לא קל.

אני התעמקתי בזמן האחרון הרבה
בבעיה זאת, והגעתי, על ידי נסיונות
והתענינות בקריאה ואצל אנשים יודעי
דבר, לדרך די בטוחה להשמיד את המזיק
המסוכן הזה.

יש שלושה דרכים לכך :

1. אם הולכים אחרי שרשרת תלוליות

העפר מגיעים לתולדות גדולה, בגובה של 50 ס"מ בערך, וגם יותר, ובגובה של מטר. שם נמצאת חדר הוולדות וגם מחסן החולד. יש לפתחו ולהשמיר את הוולדות.

2. במקרה ורואים זעזוע באדמה זהו סימן שהחולד חופר לעצמו תלולית אור-
רור. יש לזרוק עץ חפירה, במכה חזקה ובטוחה, לתוך התלולית בקצה הפונה
כלפי התלולית האחרונה; כזה סוגרים את המחילה ואין אפשרות לחולד
לברוח חזרה. באותו זמן יש לזרוק את העפר לאוויר. אם הצלחת לזרוק יחד
עם היספר גם את החולד יש להכניס אותו לפני שהוא מספיק לברוח.

3: יש לכתוב בזהירות את כל התולדות שבשרשרת אחת, להכניס לתוך המחילה אחת הדברים האלה:

בצל, חתיכה גזר, שקעה וכו' חתוך לחצי ומורעל על ידי

אבקת ZINC PHOSPHIDE, שיש למרוח עליהם.

אחר כך סוגרים שוב את החלולית בעפר. חשוב שכל הפעולה הזאת תיעשה כלי מגע יריים, אחת החולד לא יאכל את הפתיון. הצרה היא שאינך **ZINC** **PHOSPHIDE** מהווה גם כן העל חזק ומסוכן לבני אדם, לכן יש מאוד להזהר בשימושם ולהרחיקם מכל מגע אפשרי עם ילדים או בעלי חיים אחרים.

והנה שיסה לשמירת פקעות : שנחלים אותם בתוך סל קטן של רשת. יש להקפיד

מדי גדולים - שהחולד יוכל לעבור ביניהם, כל כזה טוב לעשות מחתיכת רשת אקספנדט (א.רשת לול של $1\frac{1}{2}$ צול).

713 72 70 717 101 18,
7 2' 10 711 23803 111 7

החבר'ים מתבקשים לעזור לנו במאבק נגד המזיק הזה ולהרוג, לפי אחת השיטות הנ"ל, את החולד בכל עת ובכל מקום.

גבר יאל.

●●●●●●●●●●

טופרינו לעניני ספורט מודיע :

במשחק הראשון הבין-עדותי שהתקיים באחת השכונות בין ילדי בית הספר שלנו וילדי

בספר טובא, ה'יו התוצאות 0 : 27 (0 : 13).

ביום יבולת נבחרת בפרט טובא להבנים לליגה

שפספסות שואבים את השתלשלים לנצחנות שצברת

1120 111227 0 27000 00 0 000000

ה ט ר ק ט ו ר ו א נ י

(המשך שני)

מאת שמעון בן יהודה.

פרק 4.

(1951)

למרות, או אולי בגלל, הקשיים הרבים אשר נתקלנו בהם בעבודתינו היומיומית, הצלחנו להגיע לשיטות עבודה יעילות, אשר עזרו להתגבר על חוסר הזמן, אנשים ומכונות, שנגרם על ידי הפיצול הרב של אדמותינו. מובן מאיליו, שעבודנו ככל האפשר במשמרות, הן של שמונה שעות, 12 שעות ואף לפעמים של 24 שעות, אם היה צורך דחוף לגמור עבודה כל שהיא. לא פעם קרה שעמדנו קרוב לגמר זריעה שמה ועננים רבים ונמוכים הזהירונו שלא רחוק הזמן ונהיה נאלצים להפסיק את העבודה. ובמקרים כאלה החלטנו לאחר ויכוח מה, להמשיך ולגמור ללא החלפה וללא הפסקה, כך שעבדנו יום ועוד לילה ועוד שעות מספר למחרת היום, עד שהגענו למסרתנו, גמר העבודה, או עד שגשם שוטף הכריחנו להפסיק. בתום משמרת ארוכה כזאת לא ידענו מה רב יותר, העייפות הגופנית או הרגשות הסיפוק של הישג גדול בתנאים קשים. שיטה אחרת לזירוז העבודה היתה הזריעה בלילה. היינו רגילים לזרוע בכל שעות היממה, במידה שפנסי הטרקטור היו במצב תקין, ובמקרה שלא, אזי חכינו ללילות ירח, והצלחנו אף לבצע פעולות זריעה לאור הלבנה בלבד, ללא הקטנת ההספק והדייקנות. אך איך היה נראה הדבר באותן הלילות כשיצאה הלבנה לשעות מספר בלבד? או נאלצים להמתין עד עלייתה ולהפסיק עם שקיעתה, ולא יעם קרה לי שלא התחשק לי להפסיק, ובמקום זה התאמצתי לנצל את ניצוצי האור האחרונים, כביכול, עד אשר יצאתי מהחלם והסתכנתי לחלוטין. לא נשארה אז ברירה אחרת אלא להשאיר את הטרקטור, עם מכונת הזריעה בתוך השדה על מנת לתקן למחרת את אשר קלקלתי. מובן שלא פשוט היה לעבוד כך. למשל, מעשה כליל זריעה אחת, כשפעלנו עם מערכת של שלוש מכונות גם יחד, והן: הזחל, אשר גרר מסדרת דיסקים שמכונת הזריעה היתה מחוברת מאחוריה. כדי לאפשר את העצירה, במקרה של תקלה, סודר קשר טלפון שדה, זאת אומרת חבל דק, שקשר את ידו של החבר אשר עמד על מכונת הזריעה עם ידי. וכך, באותו רגע שהרגשתי במתיחת החבל הקשור לידי, עצרתי מיד. כך היינו נוהגים לעשות עד ללילה שבו יצא הבורג המחבר ממוט היצול של הטרקטור, שהמשיך להתקדם, בו בזמן ששני המכונות הנגררות נשארו מאחוריו. וכה קרה הדבר במהירות כזאת, שלא הספקתי להעמיד את הטרקטור עד שנמשכתי כמעט לגמרי מעבר לטרקטור אחורנית, ועוזרי המסכן כמעט קרע את ידו בנסותו לא להיסחב קדימה מעל למכונת הזריעה והמשדרה. מיותר להוסיף שזה היה סופו של "טלפון השדה". כאמצעי קשר חזרנו לשיטה הבדוקה של צריחת בקולי קולות או, אם זה לא הספיק, טל זריקת רגב. אומה או אכן לראשו של הטרקטוריסט, הנהנה מיופי עבודתו, תחת שמי לילה, הזרועות כוכבים, כשאין אדם להפריעו ולהרגיזו, ורק הוא והטרקטור ממלאים את חלל הלילה.

בעובני מהעכב בנושא של עבודה לילה, ברצוני גם להגיש תיאור של מהלך משמרת לילה אופיינית, תיאור מדויק אשר יעיד על הרגשותיו של הטרקטוריסט.

הנה הוא יוצא לפנות ערב מהמשק, לאחר שהכין את הטרקטור והצטייד כראוי לקראת הלילה הארוך. ציודו צנוע ביותר, על הטרקטור מונחים רק כד מיט, חבילת סנדוויצ'ים, שרשרת ארוכה או כבל, מוט ברזל להוצאת אבנים, מעיל, סוודר, צעיף, כפפות, מעיל גשם, פנס ביש, ארגז כלים (שמשקלו רק 40 ק"ג), מלאי של חבלים וחוט - טי ברזל, מיכל דלק למילוי הטרקטור במשך הלילה, תה - מקלע "סטן" עם מחסניות או אקדח "מאוזר", תעודות זיהוי ונהיגה, מכשיר לכיבוי אש, בקבוק טרמנס שבור עם תה קר, ולפעמים גם מכשיר קשר אלחוטי "וולקי-טלקי", ובצאתו מוציא הוא את ידו מתוך ערימת החפצים שערס מסביבו, כדי לענות לקריאות הפרידה של ההורים, המסיים לים להנאתם עם ילדיהם בחצר המכונות בתום עבודתם. אין ברצוני פה לרמוז שמצב רוחו אינו מרומם. רחוק מזה, הרי זה רק הלילה השישי שהוא עובד, ורק קצת נמאס לו עדיין, וגם אין זו הפעם הראשונה שהוא מוותר על סרט טוב. בהסתכלו על השעון הוא רואה שהשעה מאוחרת ועליו להזדרז כדי להגיע לשטח עם אור היום, כדי לטמנו לקראת הלילה. הוא עוצר, מחליף מהלך מרביעי לחמישי ונוסע הלאה. אמנם הוא התחיל לנסוע בצורה פתאומית ומיכל הדלק וגם כד המים נפלו מן הטרקטור. בזריזות הוא קופץ למטה ומצליח להציל קצת מהמים שבתוך הכד. בהזירזו את הכד לטרקטור הוא שחבילת הסנדוויצ'ים כרסמה. מילא, היו יבשים בין כה וכה! אבל תזדרז, הנה כבר החושך! הוא זורק את הסנדוויצ'ים לתוך ארגז הכלים, אך בסגרו השאיר אצבעות אחדות בפנים, וכעת מבצע הוא ריקוד אינדיאנים זריז ונחמד. בעודנו מוצץ את שלוש האצבעות הקצוצות, ממשיך הוא בנסיעתו ומגיע לשטח ללא הפרעה נוספת.

לאחר שהוריד את כל החפצים מהטרקטור, פרט לנשק ומוט הברזל, יש לו עוד כעשר רקות מאבק עם ה"סטן" כדי לסדרו בצורה כזאת שלא יפריע בעבודה, והוא מוכן לעבודה, להרוש. הוא מחקרב אל קצה החלקה, מוצא את המטרה הרחוקה שאליה יכוון

אם נסיגנו, כדי להרוס חלם ישר, טופס את את החבל, המוריד את המחרטה המור
לקרקע. הנה הוא נותן מטיבה חזקה בחבל, שנקרע לשהים, ואותן האצבעות הפצועות
בתקלות ב"סטן". הראיתם פעם ריקוד הוטנטוטיות על גבי טרקטור זהל ? חבל,
הפסדתם הזדמנות. לחבר שתי קצוות של חבל, הרי פעולה פשוטה. אמנם יותר קשה
לנהוג טרקטור עם יד אחת בפה. אך מסתדרים, מסתדרים ! התלט הראשון נחרש וניג-
שים לשני. שקעה החמה והחשיכה הולכת וגוברת. קשה כבר לראות את המסרה מעבר
לשדה, ויש צורך להתרכז ולאמץ את העיניים. ואין זה פלא שלא מרגישים באבן
הגדולה השוכבת על פני האדמה. הטרקטור אמנם עובר מעליה, אך היא נתפסת בין
שתי מדיסקי המחרטה. כעת תורו של מוט הברזל. רבע שעה של עבודת פרך עולה
בתוהו. שי לנסות לשכור את האבן עם דפיקות פטיש. אף נסיון זה נכשל, ולוקחים
אבן אחרת וזורקים בכוח על האבן הנתפסת. אך צריך לדעת מתי לשחרר את האבן
הנזרקה, כי אם אוחזים אותה יותר מדי עלולים להפוך את אצבעות היד בין
שתייהן. תורה זו יודע אפילו כל ילד, אבל הילדים נשארו בבית ואינם יכולים
להזהיר את בחוריהם. וכמוכן, נחשת נכון, אותה היד, ואותן האצבעות נופלות
לשלישיה קרוב ! לריקוד הבא אין סגנון בכלל, אך הוא מלווה במוזיקה ברברית
ומפחידה, ונקללות בשפות אנגלו-סכסיות, טלכיות ושמיות כאחד. לבסוף הוא מצליח
לשחרר את האבן וניתן לו לעבוד שעות מספר ללא הפרעות.

שעת החצות מגיעה, הרעב גובר וגם הקור. ניגשים לפינת השדה, במקום שנמצאים
החפצים, לזבזבים מעיל ומתישבים לאכול. אך ככה, היכן הסנדוויצ'ים ? אין...
בין יתר החפצים ? בארצו חכילים ? אין זכר... רגע - יש זכר ! הנייר שבו
היו עטופים. לכל הרוחות ! זו הפעם הראשונה שנטחנו הסנדוויצ'ים, בורדאי
על ידי תנים או חתול. עוד טוב שלא אכלו את התפוחים, ונשאר עוד משהוא
למלא בו את הקיבה המתמררת. בסוף ה"ארוחה", ובמקום הסנדוויצ'ים, מעשנים שתי
סיגריות ומשתדלים לשכוח על חלל הריק בבטן. או יותר נכון הכוונה היתה לעשן
שתי סיגריות, אילו נשארו עוד גפרורים בקופסא. הפרוצדורה להדלקת סיגריה
בלי גפרורים או מצית מסובכת מאד. יש כמה שיטות, האחת כשמתישבים על שרשרת
הטרקטור, מכניסים את הסיגריה לפה ומקריבים את הפנים אל צינור ההפלטה החם.
מגבירים את סיבובי המנוע כדי לחמם יותר את הצינור, נוגעים בצינור עם
הסיגריה ומוצצים חזק בתקווה שחום הצינור יבעיר את הסיגריה. נסיון זה מצליח
פעם אחת מתוך אלפיים, והפעם הזו היא רק הנסיון ההמשך מאות. יש איפה לנסות
שיטה שנייה, שגם בה מהוות הטרקטור כמצית. ראשית יש להתיר אחד מהוסי החשמל
באתר מקצותיו ולמצא חתיכת בד שמרטיבים בכנזין. אחר כך נוגעים עש קצה
החום החפשי בגוף הטרקטור על מנת ליצור ניצוץ, אשר תדליק את הבד. אסנושבת רוח
חזקה, רגילים הטרקטוריסטים לנסות פעמים שלוש, ואחר כך זורקים את הסיגריה
ומסתפקים בלי עישון, ובמקרא של בחוריהם כלילה, עשה הוא כמוהם.

כשמגיע השעה ארבע לפנות בוקר מתחיל הוא כבר לספור את הדקות שחסרות עד
שעה חמש, בה יוכל להפנות את פני הטרקטור בכיוון הביתה. לפתע מתגלה אסון :
אחת מששת הדיסקים של המחרטה איננה כלל. ממתי איננו ואיפה הוא ? שאלה
במקום אך אין תשובה לה. ולכן, במקום לנסוע הביתה, עם עלות השחר, עליו להשאר
בשטח ולחפש את הדיסק הנעלם. אמנם רחמו עליו האלילים ומוצא הוא את החלק
בעבור שעה של חיפושים מעוצבנים. תודה לאל, גמרנו !

מעמיסים את הדיסק על הטרקטור ואוטפים את יתר החפצים ונוסעים. מגיעים
לחצר המשק עייפים עד למוות, רעבים וצמאים ומוכנים להרוג את הברנש, שהמציא
את שיטה משמרת הלילה. הוא מצליח לקבל ביצה מהאיקונומית, לבשלה ולאכלה.
כעת הוא הולך לחדרו בצעדים כבדים ואיטיים, מספיק להכנס וחדרו ומתעלף
במקום. מסכן, באמה ! אבל חברה - דאחילק - אמרו נא, למח נתת את מיטתי דווקא
לאורח ההוא? .....

~~~~~

עם סגירת העלון :

בעת כתיבת שורות אלו נאבקים חברינו,
משתתפי המשלחת לאילת (2), עם סופות
החול. שלומט, עד עתה, טוב ומצב הרוח
מרומם. נאחל להם בילוי נעים וחמשך
מוצלח לטיול.

(מאת סופרינו המיוחד במכתש הגדול)